

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140 – 85(4)/09

Warszawa, 12 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów** stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy:

**- o zmianie ustawy o planowaniu
i zagospodarowaniu przestrzennym
(druk nr 1897).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Infrastruktury do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

**Stanowisko Rządu
wobec komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu
i zagospodarowaniu przestrzennym
(druk nr 1897)**

W odniesieniu do przedmiotowego projektu należy mieć na względzie, iż plan miejscowy jest podstawowym dokumentem wykorzystywanym między innymi do określenia przeznaczenia nieruchomości, będących przedmiotem obrotu prawnego albo planowanego procesu inwestycyjnego, jak również stanowi podstawę roszczeń wynikających z art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), co stwarza wymóg, aby szczegółowość podkładów mapowych wykorzystywanych do jego opracowania pozwalała na jednoznaczne i precyzyjne odniesienie wszystkich wymaganych przepisami ustaleń planu miejscowego względem objętego tym planem terenu.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż dobór skali planu i podkładu mapowego powinien zapewnić czytelność przedstawionego rysunku dla każdego zainteresowanego obywatela oraz zapewnić właściwą dokładność tego dokumentu. Należy mieć na względzie, iż plan miejscowy po jego uchwaleniu stanowi prawo miejscowe, a zatem linie rozgraniczające terenu o różnym przeznaczeniu rodzą skutek dla określania i ujawniania w ewidencji gruntów i budynków zasięgu i powierzchni użytków gruntowych, co z kolei skutkuje dla obciążeń podatkowych lub świadczeń związanych z nieruchomościami. Linie rozgraniczające tereny, o różnym przeznaczeniu w planie miejscowym nie powinny być określane w oderwaniu od rysunku granic działek ewidencyjnych, których przebieg dla obszaru całego kraju w postaci skomputeryzowanej znajduje się w posiadaniu organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. W tym zakresie konieczne jest wyraźne wskazanie ustawowe.

Skala 1:10 000 (mapa topograficzna) uniemożliwia zrealizowanie powyższego postulatu, a zatem proponuje się wykreślenie niniejszej skali z propozycji. Natomiast skala 1:5 000 może być stosowana w przypadku planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy.

Reasumując, Rada Ministrów wyraża pozytywne stanowisko do projekt ustawy, pod warunkiem uwzględnienia powyżej przedstawionych zastrzeżeń.

Niezależnie od powyższego w dalszych pracach nad projektem nowelizowanego przepisu art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy zdaniem Rządu uwzględnić postęp technologiczny dokonujący się w dziedzinie geodezji

i kartografii oraz w teleinformatyce i przewidzieć zarówno pełne wykorzystanie numerycznych i cyfrowych baz danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, jak i nowoczesne technologie ich udostępniania. Prowadzenie i udostępnianie w systemie teleinformatycznym baz danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego jest bezpośrednio związane z wdrożeniem przyjętej przez Parlament Europejski i Radę Dyrektywy z dnia 14 marca 2007 r. (2007/2/WE), ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie „Infrastructure for Spatial Information in Europe” (INSPIRE), (Dz. Urz. UE L 108, z 25. 04. 2007 r.). Zapisy dyrektywy obejmują również kwestie planów zagospodarowania przestrzennego.

W związku z tym, celowym byłoby, aby rysunek planu miejscowego był wykonywany w postaci map numerycznych, z wykorzystaniem kopii map zasadniczych w postaci klasycznej lub numerycznej, a w przypadku ich braku, w postaci map ewidencyjnych lub komputerowych baz danych ewidencyjnych, a także ortofotomap i innych materiałów kartograficznych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Realizacja niniejszego zapisu, a co za tym idzie wykorzystanie opracowań w formie numerycznej i tworzenie na tej bazie opracowań numerycznych planów zagospodarowania przestrzennego realnie przyczyniłaby się w sposób znaczący do obniżenia kosztów przygotowania planów zagospodarowania przestrzennego i spełniłaby postulat wnioskodawcy – Komisji Przyjazne Państwo.

Jednocześnie zapewniłaby również możliwość bezpośredniego dostępu dla szerokiego kręgu zainteresowanych obywateli do postanowień prawa miejscowego wyrażonego przez rysunek planu zagospodarowania przestrzennego za pośrednictwem sieci teleinformatycznych.